17/03/2020

Η πίστη δίνει στο νου φτερά και τον ελευθερώνει

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Σ’ ευχαριστώ που μου αποκάλυψες τη θλίψη της πληγωμένης καρδιάς σου. Ένα δυνατό, ακτινοβόλο φως με τυλίγει, κάθε φορά που μοιράζομαι με άλλους τη θλίψη τους… Θα μπορούσαμε να πούμε ότι ο Χριστός μας λέει:

«Καταδέχθηκα τον Σταυρό για τη σωτηρία των ανθρώπων. Και όποιον διαλέγω και θέλω να τραβήξω κοντά Μου, σ’ εκείνον πρώτα-πρώτα στέλνω θλίψεις, και μάλιστα τη μία πίσω από την άλλη. Εκείνου τη καρδιά τρυπάω πρώτα με βέλη βουτηγμένα στο πικρό δηλητήριο του πόνου. Αυτό κάνω. Και το κάνω για να πεθάνει. Να πεθάνει για τον κόσμο, να νεκρωθεί απέναντι στην ακαταμάχητη γοητεία, τη γλυκειά έλξη που ασκούν οι εφήμερες απολαύσεις και η κοσμική δύναμη.

Η μάστιγα των θλίψεων είναι η σημαία της αγάπης Μου. Μ’ αυτό τον τρόπο πλήγωσα την καρδιά του δούλου μου Δαυίδ. Και όταν η θύελλα των συμφορών τον χώρισε από τον κόσμο, τότε μόνο ο νους του γέμισε με συνταρακτικούς σωτήριους λογισμούς. Μια απροσδόκητη, ευλογημένη μεταστροφή συντελέσθηκε, μέσα του, και πλημμύρισε ολόκληρη την ύπαρξη του…»

Μέσα σε μια ορθόδοξη καρδιά, η λύπη και το πένθος για τους νεκρούς σύντομα διαλύεται και εξατμίζεται κάτω από το φώς της αληθινής σοφίας. Έτσι, ύστερ’ από λίγο, τη θέση του πόνου παίρνει μια καινούργια γνώση, όπου κυριαρχεί η πίστη

και η ελπίδα. Αυτή η γνώση όχι μόνο ξεπλένει την ψυχή από κάθε ίχνος λύπης, αλλά τη γεμίζει χαρά και ευφροσύνη.

Η πίστη δίνει στο νου φτερά και τον ελευθερώνει. Αυτή η ελευθερία εκδηλώνεται και αποδεικνύεται με μιαν ήρεμη σταθερότητα στη ζωή του ανθρώπου, μια σταθερότητα που δεν διασαλεύεται απ’ οποιεσδήποτε περιστάσεις, θετικές ή αρνητικές. Το όργανο που κόβει τις αλυσίδες και μας ελευθερώνει, είναι ο εξαγνισμένος, ο «κεκαθαρμένος» νους.

Ο νους που είναι σε θέση να διακρίνει και αν εξιχνιάζει το αληθινό, το κρυφό, τις μυστικές αιτίες και τους σκοπούς κάθε γεγονότος κάθε συγκυρίας. Και η κάθαρση του νου γίνεται κατορθωτή με τον αδιάκοπο έλεγχο των λογισμών, με την ανάγνωση των θείων Γραφών, με τη μελέτη των βιβλίων των θεοφόρων Πατέρων και με την εκκοπή των σωματικών ηδονών και απολαύσεων.

Ολ’ αυτά όμως δεν θα καταλήξουν σε κάποιο θετικό αποτέλεσμα, αν δεν καλύπτονται πάντοτε από το πέπλο της ζωντανής και αδιάλειπτης προσευχής, που παρέχει την προστασία και ενίσχυση του Θεού.

Αποτυχίες

Τα θεάρεστα σχέδια σου ναυάγησαν για λόγους εντελώς ανεξάρτητους από τη θέληση σου.

Στις δύσκολες μέρες που σε περιμένουν τώρα, μην ξεχάσεις τούτο: ο Θεός γνωρίζει πολύ καλά πόσο σταθερή ήταν η απόφαση σου και πόσο σφοδρός ο ζήλος σου. Και ασφαλώς θ΄αξιολογήσει την προαίρεση σου όπως ακριβώς θ’ αξιολογούσε ένα εκπληρωμένο γεγονός.

Έτσι, θα συμβεί, αν βέβαια το ταπεινό σου φρόνημα παραμείνει ακέραιο, και δεν μαραθεί μέσα στην ανεμοθύελλα της αναποδιάς που σε βρήκε. Αν καλλιεργήσεις μέσα σου προσεκτικά ταπεινό φρόνημα, αυτό και μόνο θα σε γεμίσει παρηγοριά και ειρήνη. Και πρόσεξε μην τυχόν κυριευθείς από ολιγοπιστία.

Να θυμάσαι πως ακόμα και αυτοί οι μεγάλοι διάκονοι του Θεού, οι προφήτες, δεν μπορούσαν να κάνουν τίποτα για κείνους που δεν είχαν πίστη. Τι λέω; Ο ίδιος ο Κύριος, «ἐλθών εἰς τήν πατρίδα Αὐτοῦ» δεν έγινε δεκτός από τους συμπατριώτες του Ναζαρηνούς, που απίστησαν «καί ἐσκανδαλίζοντο ἐν Αὐτῷ». Για αυτό «καί οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολλάς διά τήν ἀπιστίαν αὐτῶν ν» (Ματθ. : 13,54-58)

Φτώχεια

Ι.

Δέξου όλες τις κακουχίες χωρίς μεμψιμοιρία και γογγυσμό. Να είσαι σίγουρος ότι αυτές είναι το χρέος σου, χρέος που οφείλεις να εξοφλήσεις. Εσύ, ό ίδιος λές πως όσο ήσουν νέος, πλούσιος και υγιής, η καρδιά σου ήταν αναίσθητη, πωρωμένη, και το κεφάλι σου κούφιο. Από τότε που γέρασες, αρρώστησες και έχασες τα πλούτη σου, έγινες πιο καλός, πιο συνετός, ενώ έχεις αρκετούς λόγους να είσαι χαρούμενος και κανένα λόγο να είσαι απελπισμένος.

Δες λοιπόν τώρα που η φτώχεια σου δεν είναι μόνο εξωτερική. Δες που έγινες επιπλέον και «πτωχός τω πνεύματι». Και ο Κύριος μας κανένα δεν αγαπά τόσο, όσο τον ολοκληρωτικά φτωχό.

II.
Η ανεξήγητη αλλά και ανεξέλεγκτη μελαγχολία που σε πιέζει, σε καταδυναστεύει και σου αφαιρεί κάθε ικμάδα χαράς, ίσως είναι μια δοκιμασία, ένα «τεστ», με το οποίο ο Θεός θέλει να εξιχνιάσει πόσο σταθερή είναι η απόφαση σου για τη μοναχική αφιέρωση και πόσο γνήσια και καθαρή η αγάπη σου σ’ Εκείνον.

Ξέρεις, δεν είναι μόνο η πνευματική ευεξία που φανερώνει την αγάπη και την αφοσίωση μας στο Θεό. Αυτή η αγάπη, αποδεικνύεται πολύ πιο ξεκάθαρα, πιο πειστικά, πιο αναμφισβήτητα, με τη σταθερή επιμονή στον πνευματικό αγώνα, όταν διανύουμε μακροχρόνια διαστήματα ακηδίας, τότε που δε νιώθουμε και δε βλέπουμε γύρω μας τίποτε άλλο εκτός από σκοτάδι, αγωνία, λύπη και ψυχικό άλγος.

Στέρηση

Λυπήθηκες για όσα έχασες. Καλά ως εδώ. Ο απόστολος Παύλος δεν μας απαγορεύει να λυπόμαστε «κατά Θεόν» (Β’ Κορ. 7:9). Από την άλλη μεριά όμως εύχεται, και μας προτρέπει, να παίρνουμε δύναμη και κουράγιο από τον Κύριο: «Το, λοιπόν, αδελφοί μου ενδυναμούσθε εν Κυρίω και εν τω κράτη της ισχύος αυτού». (Εφες.6:10).

(Πνευματικές Νουθεσίες, εκδ. Ιερά Μονή Παρακλήτου, σελ.51-55)